

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI *Srijeda, 20. veljača 2016.* **[Multimedia]**

Milosrđe i zalaganje

Jubilej milosrđa je prigoda da se uđe u dubinu otajstva Božje dobrote i ljubavi. U ovom korizmenom vremenu Crkva nas poziva sve više upoznati Gospodina Isusa i dosljedno živjeti vjeru načinom života koji izražava Očevo milosrđe. Na to smo pozvani kako bismo svima koje susrećemo ponudili konkretan znak blizine Božje. Moj život, moj stav, način na koji idem kroz život treba upravo biti konkretni znak Božje blizine. Mali znakovi ljubavi, nježnosti i brige, koji upućuju na to da je Gospodin s nama, da nam je blizu. I tako se otvaraju vrata milosrđa. Danas se želim kratko s vama zadržati u razmišljanju o spomenutoj temi: temi zalaganja. Što je zalaganje? Što znači zalagati se? Kad se zalažem to znači da preuzimam odgovornost, zadaću prema nekome; ali to znači i stil, stav vjernosti i predanosti, osobite pažnje s kojom tu zadaću obavljam. Svakoga se dana od nas traži da se trudimo u onome što činimo: u molitvi, poslu, učenju, ali i u sportu, u slobodnim aktivnostima... Zalagati se, ukratko, znači uložiti našu dobru volju i naše snage kako bismo život učinili boljim.

I Bog se zauzima za nas. Njegovo je prvo zalaganje bilo stvaranje svijeta i usprkos našim pokušajima – a njih je mnogo – da to uništimo, on se zauzima za njegov opstanak. Ali njegovo najveće zalaganje je bilo to da nam je dao Isusa. To je veliko Božje zalaganje! Da, u Isusu Bog se do kraja za nas zauzeo. Podsjeća na to također sveti Pavao kada piše da Bog "ni svojega Sina nije poštedio, nego ga je za sve nas predao!" (Rim 8, 32). Zbog toga zajedno s Isusom Otac će nam dati sve što nam je potrebno. A kako se očitovalo to Božje zauzimanje za nas? To se može vrlo jednostavno uočiti u Evanđelju. U Isusu, Bog se zauzeo u potpunosti kako bi vratio nadu siromasima, onima koji su bili lišeni dostojanstva, strancima, bolesnicima, zatvorenicima, grešnicima koje je dobrohotno prihvaćao. U svemu tome, Isus je bio živi izričaj Očeva milosrđa. I želim naglasiti ovo: Isus je dobrohotno prihvaćao grešnike. Ako gledamo čisto ljudi, grešnik bi bio Isusov i Božji neprijatelj. Međutim, Krist im se približavao s dobrotom, s ljubavlju i mijenjao njihova srca. Svi smo mi grešnici: svi! Svi pred Bogom imamo neku krivnju. Ali ne smijemo se obeshrabriti: on nam sam približava da nam dadne utjehu, milosrđe, opraštanje. To je Božje zalaganje za nas i zbog toga je poslao Isusa: kako bi nam se približio, svima nama, i kako bi otvorio vrata svoje

ljubavi, svog srca, svojega milosrđa. A to je jako lijepo. Jako lijepo! Polazeći od milosrdne ljubavi kojom je Isus izrazio Božje zalaganje, i mi možemo i moramo odgovoriti na njegovu ljubav vlastitim zalaganjem, i to ponajprije u situacijama najveće potrebe, gdje postoji najviša žeđ za nadom. Tu mislim, primjerice, na naš rad s napuštenim osobama, osobama s teškim hendikepom, najtežim bolesnicima, umirućima, onima koji ne mogu izraziti svoju zahvalnost... U sve te stvarnosti nosimo Božje milosrđe životnim zalaganjem, koje je svjedočenje naše vjere u Krista. Moramo uvijek nositi Božje milovanje – jer nas je Bog milovao svojim milosrđem – nositi to drugima, onima koji je to potrebno, onima koji imaju neku bol u srcu i žalosni su: približiti im se istim onim Božjim milovanjem koje nam je on dao. Neka ovaj Jubilej pomogne našem umu i srcu da izravno dotaknu Božje zalaganje za svakog od nas, i zahvaljujući tome preobrazimo svoje živote u milosrdno zalaganje za sve.